

Men allerede hermed er den ganske overordentlige Forskjel fra Regjeringens nuværende Forslag givet; thi, selv om de have holdt Sagen svævende, ligesom Justitsministeriet har gjort, saa have de dog allsaa vidst, at de ikke kunde, om jeg maa bruge dette Udtryk, spænde Buen stramt. De have vidst, at de ikke, dersom der virkelig blev Spørgsmaal derom, kunde tvinge Forpligtelsen til at være Eighnsmænd igjennem; til Syvende og Sidst maatte de give tabt. Derimod vilde Forholdet blive fuldstændig forskjelligt, naar der nu kom en Lov ud, som sagde: Indvendinger hjælpe. Sattet. — Det er forekommet selve det ærede Mindretal noget vel strengt, at der slet ikke skulde kunne gives nogen Naade, hvorpaa man kunde blive fri for det omhandlede Hverv, og det har meent, at man maatte kunne frigjøre sig ved at give antagelige Undskyldningsgrunde, saaledes at man navnlig blandt saadanne Undskyldningsgrunde ogsaa skulde kunne anføre den, at man havde overveiede Modbydelighed mod denne Bestilling. Men jeg spørger nu, hvorledes det skulde være muligt at føre Beviis for en saadan Modbydelighed. Jeg tvivler meget paa, at en Røge i saa Henseende vilde kunne give anden Attest end den, at den Paagjældende havde erklæret, at det forholdt sig saa; men den hele Forpligtelse vilde jo ikke have Noget paa sig, hvis en saadan Attest skulde være tilstrækkelig. — Jeg skal endnu med Hensyn til det Spørgsmaal, om det overhovedet kan antages at ville have nogen Vanskelighed at faa disse Bestillinger besatte ad frivillig Wei, tillade mig at gjøre en Bemærkning. Jeg har, som sagt, undersøgt de ministerielle Skrivelser eller Resolutioner, der findes om denne Materie, forsaavidt de ere optagne i de trykte Samlinger, men jeg har endnu ikke imellem dem fundet noget Tilfælde, hvor en Autoritet har beklaget sig over, at det ikke var samme muligt at tilveiebringe Eighnsmænd ad Frivillighedens Wei, og derfor har forespurgt, hvorledes der i saa Henseende vilde være at forholde. Derimod har jeg fundet to Tilfælde, hvori man omvendt har forespurgt, om man kunde entledige de Eighnsmænd, som man havde, ikke fordi man havde Noget imod dem, og heller

ikke fordi de selv ønskede at blive frie, men fordi man kunde faae Andre til at udføre Forretningen uden Betaling. Der blev al saa reist Spørgsmaal, fordi den tilstaaede Betaling snarere syntes at være noget for høi, idet man ad Frivillighedens Wei kunde faae Hvervet udført billigere. Det er naturligviis kun enkelte Tilfælde, jeg herved har for Die, men de forekomme mig dog ret betegnende for Tilstanden, naar man tillige seer, at der ikke er Tilfælde af den modsatte Art. Jeg mener derfor, at der i Virkeligheden ikke vil være nogen videre Fare for, at man ikke uden Vanskelighed vil kunne naae det Tilsigtede ad Frivillighedens Wei, og jeg troer, at Frykten for, at Communekasserne skulle blive bebyrdede gennem den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Bestemmelse, i Virkeligheden vil vise sig at være ganske ugrundet. — Forsaavidt der under Forhandlingen her er blevet reist Spørgsmaal om, hvad der har været Grunden til, at den af Regjeringen foreslaaede Bestemmelse fra Først af er kommen ind i Lovforslaget, skal jeg bemærke, at jeg ingenlunde tvivler om, at Grunden til, at den høitærede Justitsminister fastholder denne Bestemmelse, er, som han har yttret, at han mener, at man paa den Naade vil erholde de bedste Eighnsmænd, men jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt, og hvad der fremdeles er blevet anført af det høitærede 7de Medlem for 1ste Krets (David), som forekommer mig tilstrækkelig at have paavist, at nepop det Modsatte vil være Tilfældet. Hvad derimod iøvrigt det Spørgsmaal angaaer, hvad der har været Grunden til, at en saadan Bestemmelse fra Først af er bleven optagen i Lovforslaget, saa kan jeg unægtelig ikke være enig i, hvad en anden æret Taler (Mourier-Petersen) bemærkede om, at det skulde være en Eighedsbestræbelse, som her havde gjort sig gjældende. Nei, jeg troer, som jeg ogsaa i mit tidligere Foredrag yttrede, at den første Grund til, at en saadan Bestemmelse overhovedet er kommen frem, har været Misforstaaelse af den gjældende Lovgivning. Den, der har udarbejdet det oprindelige Lovforslag, har lagt en urigtig Mening om, hvad der indeholdes i den nugsjældende Lovgivning, til Grund. Men det fore-